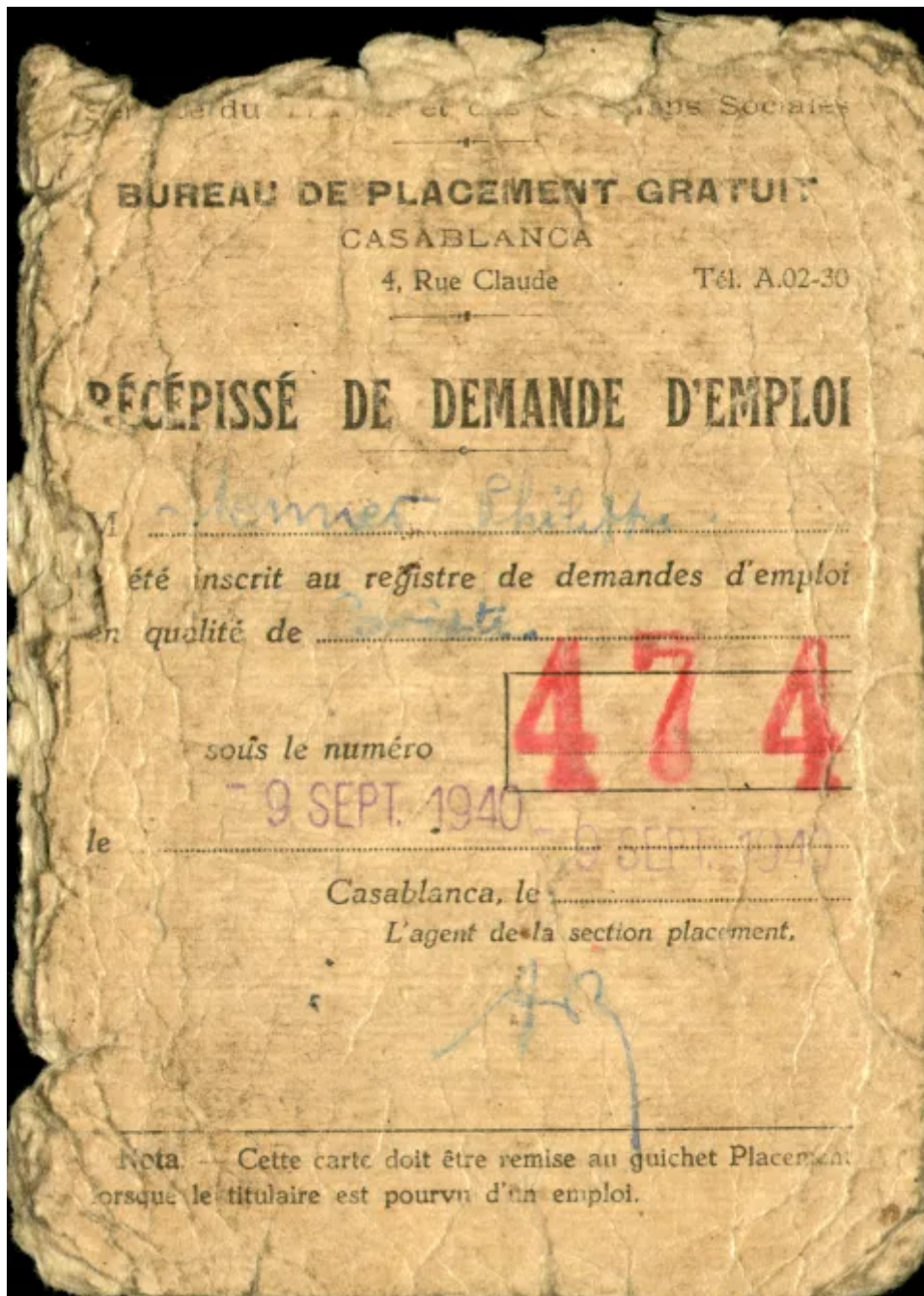

Sárdi Fülöp Munkavállalási Engedélye

Ez a casablancai munkavállalási engedélyem. 1940 szeptemberében állították ki.

Francia katonaként kerültem ki a frontra. Mehettem harcolni. Kaptam puskát, azt se tudtam, hogy kell használni, én ilyen kiképzést nem kaptam. Amikor pedig már alakulóban volt a kormány Vichyben, kijött egy rendelkezés, hogy le kell szerelni a katonákat -- nyilván ez volt a megállapodás a németekkel. Mondták, hogy most van egy marokkói hajó, amit visznek vissza, mert a marokkóiak nem gyarmat volt, hanem protektorátus, és a marokkóiak önkéntesek voltak, de azokat nem szerelték le, hanem visszavitték Marokkóba. Akar Marokkóba menni? Mondtam, igen. Egy órára rá már benn voltam a hajón, kaptam egy laissez-passer-t, hogy fölszállhatok a hajóra. Csupa marokkói, én voltam az egyetlen fehér ember ott. Casablancába mentünk, és engem be is öltöztettek a II/21 nevű divízióba -- egy marokkói katonai alakulat volt --, kaptunk enni, el voltunk

látva. Egy-két héten belül jött, hogy leszerelnék. Le is szereltünk, és meg is kaptam a leszerelési papirost. Casablancai illetőségű vagyok a mai napig, mert ott szereltem le, és kaptam a "prime de démobilisation"-t [francia: 'leszerelési támogatás'] is. Tehát kaptam pénzt is.

Leszereltem, és az uszodába mentem. És odajön hozzám egy pasi, és mondja nekem, hogy maga úszó? Hát látta a mozgásomon. A következő nap már kaptam fényképes igazolványt, hogy én úszótag vagyok a vízipólóban. Bekerültem a csapatba, és játszottam, és elég jól is ment. Jó erőben voltam, edzettem is egy kicsit magam. És akkor elvittek engem Rabatba a csapattal. Akkor ültem először életemben repülőn. A meccs után odajött hozzám egy gyógyszerész, egy magyar ember, aki kivándorolt, és kisült, hogy régi vízipólós volt a magyar régi-régi nagy csapatban, és a klubnak Casablancában a vezetőségi tagja volt. Azt mondta, hogy idefigyelj, te itten nagymenő vagy, de látom, hogy te nem vagy olyan nagyon jó, csak tekintélyed van, és a bíró nem mer lefújni téged. Ha vége lesz a háborúnak, és jönnek vissza az igazi jó játékosok, akkor te sehol sem leszel. Én javasolok neked valamit: hagyd abba a vízipólózást, és tanítsd a fiatalokat. Azt mondtam, hogy rendben van. De ez három hét volt vagy négy hét, amíg ott voltam. És közben összeálltam egy arab nővel, aki ott lakott, ahol én laktam. Annak volt egy öccse, nekem volt akkor pénzem, és vettünk egy szamarat, és ő lejárt a kikötőbe, és hordozta a koffereket. És hozta haza a pénzt, és mindig feleztünk. Egyszer a munkaközvetítő irodában azt mondták nekem, hogy van egy állás, akarok-e menni soutier-nak. Azt sem tudtam, mi az a soutier, de mindenre azt mondtam, hogy igen. És akkor adott nekem egy papirost, ami a kikötőbe szólt a Jamaïque nevű hajóra, oda kerestek legénységet. Bementem a hajóra, és mondták, igen, a soutier, nagyon jó. Szénhordó, azt jelenti a soutier, a pincéből hordani kellett a szenet a fűtőnek a kazánhoz.